

mærkning, at Eshjærg dog har saa stor en Favør fra Statens Side.

Gad: Jeg vil gerne med nogle Ord udtale mig om Bevillingen under Konto II. G. om Tilstud til Handelskolerne, men jeg skal fatte mig meget kort, da Tiden er saa fremrykket, og da det, jeg egentlig ønsker at opnaa, kun er dette, at Bevillingen under denne Konto maa blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget mellem Ministrene og Udvalgets Medlemmer inden 3dje Behandling. Der er paa denne Konto optaget en Bevilling, som ogsaa blev omtalt af den ærede Ordfører, paa 6,000 Kr. til de Brockske Handelskoler. Jeg har ikke noget at indvende imod denne Bevilling, men det forekommer mig ganske vist at være i høj Grad uretfærdigt, naar man vil indskrænke sig til denne Bevilling alene, skønt disse Skoler i Forvejen ere ekseptionelt heldig stillede. Samtidig derimod er der i det mindste en Skole her i Kjøbenhavn, som forekommer mig burde i alle Henseender snarere støttes end de Brockske Handelskoler. Det er vist fuldstændig rigtigt, at disse bestyres meget godt, og at man kan haabe, at de ville faa en Historie, som kan være gavnlig, og som kan komme til at vise Efterverdenen, at de have gjort al den Nytte, man kan ønske af dem, men det bør dog samtidig dermed siges, at disse Skoler ere i høj Grad gunstig stillede ved de særlige pekuniære Tilstud de have fra anden Side, og samtidig kan det heller ikke skjules, at hvor gode Forhaabninger man end har og kan have til de Brockske Handelskoler, er dog Forholdet saaledes, at det kun er Forhaabninger. Det er en ny Skole, som vistnok er indrettet særdeles godt og heldigt, men om hvilken man dog ikke kan sige andet, end at vi maa haabe, at hvad der ventes af den, maa lykkes. Men samtidig dermed eksisterer der her i Kjøbenhavn en gammel Handelskole, som har virket i over 50 Aar, som i alle disse Aar har været draget frem som den første og bedste af alle Handelskoler her i Landet, og som har uddannet baade Elever, som ere blevne Købmænd her i Kjøbenhavn, og Elever, som have nedlat sig i Provinserne, saa at sige alle de Købmænd, der have faaet en mere end ganske almindelig Uddannelse. Denne Skole — jeg sigter herved til det Grønneriske Handelsakademi — har, som sagt, en Historie paa over 50 Aar og har i denne Tid bestaaet ved private Kræfter uden noget som helst Tilstud fra Statens Side eller paa anden Maade, kun ved Hjælp af den Indtægt, den har haft af de Elever, der have besøgt den. Jeg skønner ikke ret-

tere, end at det er i høj Grad urigtigt, at man, naar man giver en Bevilling paa dette Omraade, saa ikke ogsaa tager Hensyn til denne Skole, der har en saa god Fortid. Man skyder den paa denne Maade til Side, og det ved noget, som ikke alene er en Uretsag, men ogsaa en pekuniær Sag, thi det kan jo ikke nægtes, at naar en Skole allerede har sine Vanskeligheder ved at skulle konkurrere med en anden Skole, som har betydelige Midler og Tilstud fra forskellige Sider, bliver Konkurrencen endnu vanskeligere for den, ja saa at sige umulig, naar denne heldigere stillede Skole nu faar yderligere Tilstud fra Statens Side. Jeg skønner ikke, at der er nogen Grund til at trykke den af mig nævnte Skole ned, da den nu i saa mange Aar har bestaaet ved egne Midler og har en saa lang og hæderlig Historie. Jeg tilstaar derfor, at jeg haaber og ønsker, at Udvalget og Ministeren ville tage denne Sag under nærmere Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Det er ikke mit Ønske, at man skal tage noget bort fra den Skole, som der her er tiltænkt noget, men jeg synes, at det er et Billighedskrav, at man i saa Fald ogsaa maa støtte den anden noget. Det er blevet mig sagt netop i Dag, da jeg har spurgt flere Medlemmer om det, at der ikke har foreligget nogen bestemt Begæring, noget bestemt Andragende fra vedkommende Skole. Det er muligt; men saa foreligger der i alle Tilfælde en Misforstaaelse. Det er nemlig blevet mig meddelt, at Forstanderen for denne Skole, som der her er Tale om, har henvendt sig til Ministeren, og at han har opfattet Sagen saaledes, at der ikke vilde blive Tale om Bevillinger paa dette Omraade, uden at i ethvert Tilfælde den af mig nævnte Skole skulde medtages. Smidlertid vil jeg nu tillade mig at meddele vedkommende, at jeg her underhaanden har erfaret, at det skulde være en formel Fejl fra hans Side, at der ikke er indgivet Andragende til Rigsdagen. Jeg vil altsaa sige til ham, at jeg ikke skønner rettere, end at han maa se at oprette denne Fejl snarest mulig ved at indsende et Andragende til Rigsdagen, og jeg haaber saa, at Sagen vil blive taget under nøje Overvejelse af den højtærede Minister og det ærede Udvalg mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg har saa meget mere Anledning til at rejse dette Spørgsmaal, som jeg kender denne Skole meget nøje, da jeg har staaet i Forhold til den i mange Aar — omend ikke i de sidste Aar — dels som Lærer i flere Aar og siden som Formand for Bestyrelsen. Deraf ved jeg, at det er blevet arbejdet med saa stor Digtighed, Iver og Kraft, som det er muligt for en saadan Skole,